

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/64/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4423010699
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2024:4423010699.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky konajúci samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou v trestnej veci obžalovaného A. B. C., pre zločin prevádzachstva podľa § 355 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 1 Pv 301/23/4404 z 8.12.2023, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 25.01.2024 takto

rozhodol:

I.
Obžalovaný A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v Sanilurfa, Turecká republika, trvale bytom D. E. F. X, D., G. H., t.č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Nitra,

je vinný, že

dňa 23.07.2023 v čase približne o 00.15 hodine, ako vodič motorového vozidla značky Volkswagen Transporter, dodávkového typu, bordovej farby, imatrikované E. I., evidenčného čísla: J., E.: K. prevádzal 17 osôb, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky ani nemajú trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, nedovolené cez štátnu hranicu Maďarska a Slovenskej republiky, a to tým spôsobom, že potom, ako mu bola prisľúbená finančná odmena, ich naložil do predmetného motorového vozidla dňa 22.07.2023 približne v čase o 19.00 hodine v lese v blízkosti mesta C. E. I. potom, kde obdržal od neznámej osoby 200 EUR na pohonné hmoty a pre jeho potrebu, tieto osoby následne previezol cez hraničný priechod Slovenskej republiky s Maďarskom Ostrihom - Štúrovo na územie Slovenskej republiky a následne s nimi chcel pokračovať cez Slovenskú republiku, pričom následne pokračoval vozidlom po slovenskom území až sa dostal do L. A., kde bolo predmetné vozidlo na ulici E. L. M. N. I. X dňa 23.07.2023 v čase o 01.35 hodine spozorované hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Nové Zámky, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nových Zámkoch, motorovým vozidlom jazdil z jedného pruhu do druhého, na čo sa predmetná policajná hliadka rozhodla vyššie predmetné motorové vozidlo predpísaným spôsobom za použitia svetelného a zvukového znamenia zastaviť, na čo A. B. C. nereagoval, v jazde pokračoval, až nakoniec vodič policajnej hliadky na služobnom motorovom vozidle zrýchlil, dostal sa na úroveň prenasledovanej dodávky, na čo vodič motorového vozidla túto odstavil na krajnici na L. O. (P. F. XX) E. L. A., oproti čerpacej stanice s názvom „G.“, pričom v motorom vozidle na sedadle spolujazdca sedela žena s dieťaťom pôvodom z G. H., B. to Q. M., L. XX.XX.XXXX, I. M. narodený XX.XX.XXXX a v ložnom priestore sa nachádzalo 13 osôb z G. H., a to I. G. M., narodený XX.XX.XXXX, H. M., narodený XX.XX.XXXX, Q. M., narodený XX.XX.XXXX, Avesta KAYA, narodený XX.XX.XXXX, I. M., narodený XX.XX.XXXX, Serif SEN, narodený XX.XX.XXXX, C. O., narodený XX.XX.XXXX, R. M., narodený XX.XX.XXXX, D. P., narodený XX.XX.XXXX, S. M., narodený XX.XX.XXXX, A. M., narodený XX.XX.XXXX, I. D. M., narodený XX.XX.XXXX, S. B., narodený XX.XX.XXXX, jedna osoba z B. B. D., narodený XX.XX.XXXX a jedna osoba z T. N. R., narodený XX.XX.XXXX, všetci bez dokladov totožnosti a platných víz umožňujúcich osobám pochádzajúcim z tretích krajín vstup a zotrvanie na území Slovenskej republiky,

t e d a

v úmysle získať pre seba priamo finančnú výhodu pre osobu, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky alebo osobou s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky a prechod cez jej územie umožnil a spáchal čin závažnejším spôsobom konania (na viacerých osobách),

č í m s p á c h a l

zločin prevádzactva podľa § 355 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 355 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno j), písmeno l) Trestného zákona a za nezistenia žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona), § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona na trest odňatia slobody 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 65 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest vyhodenia z územia Slovenskej republiky na 7 (sedem) rokov.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci, a to: - peňažných prostriedkov v sume 190,- (jednostodeväťdesiat) Eur, nachádzajúcich sa v úschove na účte Okresnej prokuratúry Nové Zámky, vedenom v Štátnej pokladnici, číslo účtu: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v súvislosti so spisovou značkou 1Pv301/23/4404.

II.

Podľa § 83 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona sa zúčastnenej osobe – neznámemu vlastníkovi, zastúpenej opatrovníkom JUDr. Claude Trelajom, advokátom, so sídlom Nové Zámky, M. R. Štefánika č. 30, ukladá zhabanie veci, a to :

- motorového vozidla Volkswagen Transporter, dodávkového typu, bordovej farby, imatrikované v Maďarsku, EČV: J., VIN: K., s kľúčom a papierovým osvedčením o evidencii vozidla č. U., ktoré motorové vozidlo sa nachádza v úschove v sklade zaistených vecí na adrese N. D. V. XX, W. a papierové osvedčenie o evidencii tohto vozidla sa nachádza ako príloha súdneho spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/64/2023.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 08.12.2023 pod sp.zn. 1Pv/301/23/4404 obžalobu na obvineného A. B. C. pre hore uvedený skutok, právne posúdený ako zločin prevádzactva podľa § 355 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písmeno j) Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo skutku, uvedeného v obžalobe, súd preto obžalovanému položil otázky primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g) a písmeno h) Trestného poriadku a keďže obžalovaný na všetky tieto mu položené otázky

odpovedal kladne, súd po zistení stanoviska prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať, podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal a podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie ohľadne žalovaného skutku sa nevykoná.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine, prijaté súdom aj s poukazom na ostatné dôkazy zadovážené v prípravnom konaní, preukazujúce vinu obžalovaného okrem jeho samotného priznania, súd dospel k záveru, že obžalovaný skutkom, ktorý mu kládla za vinu obžaloba, naplnil všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu prevádzačstva podľa § 355 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písmeno j) Trestného zákona z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu i subjektívnej stránky, keďže úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmu, chráneného Trestným zákonom (záujmu štátu na tom, aby jeho hranice osoby prekračovali v súlade so zákonom a medzinárodnými dohovormi), tým, že v úmysle získať pre seba priamo finančnú výhodu pre osobu, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky alebo osobou s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky a prechod cez jej územie umožnil a spáchal čin závažným spôsobom konania (na viacerých osobách).

Súd na rozdiel od obžaloby nevzhladol dôvody pre konštatovanie naplnenie aj ďalšej alternatívy objektívnej stránky skutkovej podstaty predmetného zločinu – pomáhanie pri prekračovaní štátnej hranice Slovenskej republiky a prechodu cez jej územie, nakoľko skutková veta obžaloby okrem opisu konania obžalovaného v podobe prevozu migrantov ním riadeným motorovým vozidlom (ktoré konanie je plne subsumovateľné pod konanie ako znak objektívnej stránky, vyjadrené pojmom „umožnenie“ takého nedovoleného prekročenia štátnej hranice a prechodu cez územie Slovenskej republiky), neobsahovala žiadny opis iného, resp. aj iného konania obžalovaného a teda takého, ktoré by bolo možné podradiť pod pojmový znak „pomoci“.

Súd súčasne nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkom jeho činu na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej. Z tohto dôvodu súd obžalovaného uznal vinným tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

S poukazom na postup podľa § 257 odsek 7 a odsek 8 Trestného poriadku súd vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochranných opatreniach, a to listinnými dôkazmi, prečítaním správ a charakteristík k osobe obžalovaného a odpisu z registra trestov.

Obžalovaný po jeho zadržaní dňa 23.07.2023 dobrovoľne vydal na účely trestného konania jednak finančnú hotovosť v celkovej výške 190,- Eur a jednak mobilný telefón zn. T. X, T.: XXXXXXXXXXXXXXXX zlatej farby s prasklinou na zadnej strane so SIM kartou č. 894921004478946209.

Obžalovaný pri vydaní uvedených vecí uviedol, že zaistenú finančnú hotovosť dostal od prevádzača a túto mal použiť na pohonné hmoty a pre svoju vlastnú potrebu.

Pokiaľ ide o obžalovaným vydaný mobilný telefón, o tomto obžalovaný už v prípravnom konaní uvádzal, že ho našiel v motorovom vozidle po prekročení štátnej hranice Maďarska a podľa pokynov prevádzačov ho používal na kontakt s nimi a na navigáciu. Aj zo zápisnice o vydaní tohto mobilného telefónu vyplýva, že obžalovaný uviedol ním používané mobilné telefónne číslo až po nahliadnutí do tohto telefónu.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu vyplýva, že pri tomto úkone bolo zaistené ako vecná stopa motorové vozidlo zn. Volkswagen Transporter, bordovej farby, imatrikované v I. , EČV: J., VIN: K. s kľúčom ako aj osvedčením o evidencii vozidla, pričom z fotodokumentácie je zrejmé, že v čase zadržania obžalovaného sa v ložnom priestore tohto motorového vozidla nachádzali migranti.

Z listinných dôkazov, zadovážených v prípravnom konaní, mal súd preukázané, že predmetné vozidlo síce je stále v evidencii Maďarska evidované vo vlastníctve B. W. S., ním však bolo vozidlo predané a odhlásené dňa 24.06.2023 na osobu L. B., ktorý vozidlo dosiaľ do evidencie neprihlásil. L. B. pri kontakte s ním uviedol, že vozidlo kúpil bez kúpnej zmluvy a následne ho predal neznámej osobe tiež bez kúpnej zmluvy a preto vozidlo nežiadal vrátiť. Vlastník zaisteného vozidla tak nie je známy.

Obžalovaný A. B. C. je štátnym občanom G. H., slobodný a bezdetný. Obžalovaný v odpise z registra trestov nemá žiadny záznam a na území Slovenskej republiky nebol postihnutý za spáchanie priestupku. Súdom u obžalovaného z predloženého spisu nemal preukázané žiadne odsúdenie ani postih za protiprávne konanie.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ust. § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona (t.j. že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval) a tiež aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona (viedol pred spáchaním trestného činu riadny život), keďže nemal preukázané, že by sa obžalovaný dosiaľ dostal do rozporu so zákonom. Priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona súd u obžalovaného nezistil žiadnu. Súd tak obžalovanému ukladal trest podľa § 355 odsek 3 Trestného zákona, kde je základná sadzba trestu odňatia slobody 7 až 10 rokov, podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti u obžalovaného zistených poľahčujúcich okolností a pri absencii priťažujúcich okolností podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, t.j. na 9 rokov, dolná hranica trestu odňatia slobody zostala nezmenená.

Súd však u obžalovaného zistil podmienky pre použitie mimoriadneho zmierňovacieho ust. § 39 odsek 1 Trestného zákona, pretože mal za to, že vzhľadom na pomery obžalovaného by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom bolo pre neho neprimerane prísne a že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest odňatia slobody kratšieho trvania než 7 rokov. V tomto smere súd zohľadnil predovšetkým postoj obžalovaného k za vinu mu kladenému trestnému činu v prejednávanej veci, kedy tento priznal bez výhrad nielen v prípravnom konaní od začiatku, ale aj na hlavnom pojednávaní, urobil vyhlásenie o vine, čím neodvolateľne prijal všetky účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu (čo súd zohľadňoval podľa stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 44/2017). Obžalovaný si pritom uvedomil nesprávnosť svojho konania a trestný čin súčasne i úprimne oľutoval. Súd tiež prihliadal na motív obžalovaného spáchať predmetný trestný čin, keď tento sám (hoc nedovolené) smeroval do Nemecka rovnako ako ostatní ním prevážaní migranti, na poskytnutie finančnej odmeny prevádzateľom nemal finančné prostriedky a preto prijal ponuku prevádzateľov riadiť motorové vozidlo s ostatnými migrantmi, aby im nemusel sám odmenu zaplatiť a súčasne mu boli prisľúbené finančné prostriedky za úspešný prevoz. Súd tak dospel k záveru, že je možné aj vzhľadom na vyššie uvedený postoj obžalovaného k ním spáchanému trestnému činu, aj s poukazom na jeho osobu, ktorá dosiaľ nebola vo výkone trestu odňatia slobody ako aj ním uvádzaný motív spáchania trestnej činnosti, ktorý nebol vyvrátený a súčasne mu ukladané aj iné druhy trestov (predovšetkým trest vyhostenia) dôvodne očakávať, že nápravný účinok na jeho osobu a tiež účel trestu z hľadiska individuálnej prevencie (výchova obžalovaného a zabránenie mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti) splní aj nepodmienečný trest odňatia slobody v nižšej výmere než 7 rokov. Za dostatočný v tomto smere súd považoval pri dodržaní limitu podľa § 39 odsek 3 písmeno d) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov, ktorý súčasne dostatočne ochráni spoločnosť a aj iných odradí od páchania trestnej činnosti (generálna prevencia). Na druhej strane ukladaní ešte nižšieho trestu v rámci zákonom stanoveného limitu bránili viaceré faktory, týkajúce sa predovšetkým okolností samotnej jeho trestnej činnosti. Z tohto hľadiska súd osobitne zdôrazňuje charakter trestnej činnosti obžalovaného, ktorá koristí z nelegálnej migrácie ľudí, opúšťajúcich svoje domovské štáty s prebiehajúcimi vojenskými konfliktmi alebo z ekonomických dôvodov a ktorá trestná činnosť, majúca cezhraničný a vysoko organizovaný charakter, zaznamenala zvýšený trend. V tejto súvislosti súd osobitne zdôrazňuje, že obžalovaný uvedeným skutkom naplnil znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty žalovaného zločinu, keďže sa tohto dopustil na viacerých osobách, a to na 17 osobách. Na druhej strane súd ukladaním trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby vo vyššie uvedenej výmere sledoval prevažne výchovný účinok, snahu na obžalovaného pôsobiť motivačne tak, aby jeho aktuálne prezentovaný kritický postoj k páchaniu trestnej činnosti u neho pretrvával a boli tak vytvorené podmienky preto, aby obžalovaný po výkone trestu odňatia slobody v budúcnosti už viedol riadny život, a to aj v spojení s ukladaným trestom vyhostenia s cieľom zabezpečiť ochranu spoločnosti dovŕšením nápravy obžalovaného a eliminácie akéhokoľvek jeho kriminogénneho správania aj týmto osobitným spôsobom, zameraným na konkrétnu osobu obžalovaného.

Pri rozhodovaní o spôsobe výkonu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody z hľadiska vonkajšej diferenciácie súd postupoval podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

keďže nemal preukázané, že by obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, uloženého mu za úmyselný trestný čin.

Súd mal u obžalovaného (ktorý nie je občanom Slovenskej republiky ani osobou, ktorej bol udelený azyl alebo bola poskytnutá doplnková ochrana) splnené všetky zákonné podmienky na uloženie aj trestu vyhostenia podľa § 65 odsek 1 Trestného zákona, keďže obžalovaného vzhľadom na charakter ním spáchanej cezhraničnej závažnej organizovanej trestnej činnosti je možné dôvodne považovať za hrozbu pre bezpečnosť Slovenskej republiky. U obžalovaného neboli zistené žiadne prekážky pre uloženie tohto druhu trestu podľa § 65 odsek 2 Trestného zákona a preto mu súd uložil trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na 7 rokov, ktorú výmeru súd považuje za dostatočnú na splnenie jeho účelu, predovšetkým v záujme ochrany bezpečnosti Slovenskej republiky.

Súd u obžalovaného vyslovil aj trest prepadnutia veci - finančnej hotovosti vo výške 190,- Eur, ktorá sa odovzdaním obžalovanému za účelom spotreby na pohonné hmoty a jeho vlastné potreby pri prevoze migrantov, stala jeho vlastníctvom a teda ide o jeho vec, určenú na spáchanie trestného činu. Súd preto uložil obžalovanému trest prepadnutia týchto finančných prostriedkov, toho času sa nachádzajúcich v úschove na bankovom účte Okresnej prokuratúry Nové Zámky, a to podľa § 60 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona a nie podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, ako nesprávne aj vo vzťahu k tejto veci navrhol prokurátor v podanej obžalobe.

Súd nemohol vyhovieť návrhu prokurátora na uloženie trestu prepadnutia veci aj vo vzťahu k zaistenému mobilnému telefónu T. X, pretože nemal splnenú základnú podmienku pre vyslovenie jeho prepadnutia obžalovanému – vlastníctvo obžalovaného. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania, tak ako aj motorové vozidlo, aj predmetný mobilný telefón bol obžalovanému poskytnutý prevádzачmi, organizujúcimi tento konkrétny nedovolený prechod migrantov cez štátne hranice štátov Európskej únie, zo žiadneho z vykonaných dôkazov nevyplýva, že by bol obžalovanému odovzdaný za tým účelom, aby sa stal definitívne jeho vlastníkom, pričom na rozdiel od peňažnej hotovosti, jeho používanie nespočíva v jeho spotrebe a preto držba tohto mobilného zariadenia obžalovaným a jeho používanie pri páchaní trestného činu nemá za následok vznik jeho vlastníctva k tejto veci. Súd preto nemohol vysloviť u obžalovaného trest prepadnutia tejto veci ako ani zhabanie jej (zjavne neznámemu) vlastníkovi ako zúčastnenej osobe, nakoľko prokurátor nepodal kvalifikovaný návrh na jej zhabanie a zúčastnená osoba sa preto ani nezúčastnila konania od začiatku. Prokurátor však má možnosť taký postup iniciovať samostatne podaným návrhom podľa § 299 odsek 1 Trestného poriadku.

Prokurátor v záverečnej reči navrhol obžalovanému uložiť aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Je nepochybné, že obžalovaný sa trestného činu v prejednávanej veci dopustil tým, že umožnil migrantom nedovolené prekročiť štátne hranice Slovenskej republiky a následne prechod cez jej území tak, že ich prevádzal v ním riadenom motorovom vozidle. Ust. § 61 odsek 2 Trestného zákona však ani v prípade spáchania trestného činu v súvislosti s určitou činnosťou súdu neustanovuje trest zákazu takej činnosti uložiť obligatórne a súd pri úvahe o tom, či je na mieste uložiť aj takýto druh trestu, musí nevyhnutne zohľadňovať všetky kritériá pre ukladanie trestov a sledujúce dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona. V tejto súvislosti tak súd u osoby tohto konkrétneho obžalovaného zohľadňoval predovšetkým záujem chránený Trestným zákonom, do ktorého obžalovaný svojim trestným činom zasiahol a ktorým v prejednávanej veci je práve vyššie uvedený záujem na ochrane štátnych hraníc Slovenskej republiky pred ich prekračovaním osobami bez povolenia, a nie dodržiavanie pravidiel cestnej premávky a ochrana jej bezpečnosti a plynulosti. Súd tiež prihliadal na to, že obžalovaný je občanom Tureckej republiky, nemá na Slovenskú republiku žiadne väzby, nemienil na jej území vôbec zotrvať a taký úmysel neprezentuje ani do budúcnosti. Obžalovanému je súčasne ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 40 mesiacov a následne po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody obžalovaný bude vykonávať prísny trest vyhostenia vo výmere 7 rokov, počas ktorej doby mu nebude umožnené na územie Slovenskej republiky vôbec vstupovať. Výkon trestu zákazu činnosti pritom počas výkonu trestu vyhostenia nespočíva a preto by uloženie takéhoto druhu trestu (v prokurátorom navrhovanej výmere 3 roky) popri výkone trestu vyhostenia vo výmere 7 rokov, bolo zjavne iba formálnym a bez akéhokoľvek významu z hľadiska účelu trestu v zmysle ust. § 34 Trestného, osobitne bez vplyvu na zabezpečenie ochrany slovenskej spoločnosti. Z týchto dôvodov súd návrh prokurátora na uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá obžalovanému neakceptoval.

Pokiaľ ide o zaistené motorové vozidlo spoločne s osvedčením o jeho evidencii, súd mal z vykonaného dokazovania za nepochybné preukázané, že toto bolo použité na spáchanie trestného činu, pričom jeho vlastník nie je známy. Súd tak za podmienok podľa § 83 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona vyslovil u neznámeho vlastníka tohto motorového vozidla (na tento účel zastúpenému súdom ustanoveným opatrovníkom) jeho zhabanie aj s poukazom na to, že v prípade použitia veci na spáchanie zločinu je vyslovenie jej zhabania obligatórnym.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).